

عنوان مقاله:

بررسی هرمنوتیک به مثابه بستری برای پژوهش های تربیتی

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های نوین تربیتی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

افضل السادات حسینی - استادیار دانشگاه تهران

سید نورالدین محمودی - دانشیار دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در تاریخ فلسفه علم، در قرن بیستم، از چهار تحول مهم می‌توان سخن گفت که هر یک دربرگیرنده گفتمان خاصی در عرصه فلسفه علم هستند. گفتمان نخست، پوزیتیویسم و استقرارگرایی؛ گفتمان دوم، ابطال گرایی کارل پوپر و قواعد ریاضی گونه لاکاتوش؛ گفتمان سوم، ساختارگرایی و نسبیت گرایی تامس کوهن و گفتمان چهارم، هرمنوتیک. هدف از مقاله حاضر بررسی تاریخی و ریشه هرمنوتیک و استخراج آن در حوزه تعلیم و تربیت است. در واقع هدف از این پژوهش، بررسی هرمنوتیک به عنوانی گفتمانی است که تعلیم و تربیت را تحت تاثیر قرار داده است، با توجه به اینکه مباحث و مبانی هرمنوتیک در اشکال مختلف آن به مسئله محوری فهم و تاویل صورت تفکر آدمنظر دارد، یکی از ایده‌های مهم در فرآیند تعلیم و تربیت می‌باشد و دلالت‌های آن در زمینه برنامه درسی، ارزشیابی و روش‌شناسی فراوان است. برای تحقق این مهم و رسیدن به هدف این پژوهش از روش تحلیلی-استنباطی استفاده شده است. نتایج یافته‌ها حاکی از آن است که هرمنوتیک متربی به‌عنوان متن اصلی در تعلیم و تربیت قرار می‌گیرد و در حوزه ارزشیابی معیارهایی را به‌دست می‌دهد که متربی به صورت چند بعدی و در بطن فعالیت‌ها مورد ارزیابی قرار می‌گیرد، در حوزه روش‌شناسی هرمنوتیک روشی مناسب و با سازوکارهای مختص به خود در پژوهش‌های تربیتی می‌باشد.

کلمات کلیدی:

کلید واژه: هرمنوتیک، روش، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/873880>

